

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čekovni račun štev. 10.803.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljalstvo: Maribor, Karlova 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
Štiri strani Din 500.—, 1/2 strani
Din 250.—, 1/4 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

„Dete nam je rojeno“.

Besede napisa tvorijo začetek 3. sv. maše na božični praznik. Radosten vzklik je to, ki z njim katoliška cerkev v svojem bogoslužju pozdravlja Dete, rojeno v Betlehemu. Po vsej pravici. Saj je to tisto Dete, ki ga je sam angel v Nazaretu ob oznanenju Zveličarjevega rojstva takole opredelil in označil: »Sveto, ki borjeno, bo Sin božji« (Luka 1, 35). In ko je to sveto Dete bilo rojeno v betlehemskega hlevcu, je angel ta dogodek sporočil pastirjem z besedami: »Oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo: Rodil se vam je danes v mestu Davidovem Zveličar, ki je Kristus Gospod. In to varz bodi znamenje: Našli boste dete, v plenice povito in v jaslje položeno« (Luka 2, 11—13). In pridružila se je angelu truma nebeških krilatcev, ki so vzradoščeno zapeli: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so Bogu po volji.«

Z Detetom, rojenim v Betlehemu, nam je bil dan, kakor nadaljuje sv. cerkev v navedenem začetku 3. božične svete maše, Sin božji, ki je kot človek prišel na svet, da bi ljudi odrešil in svet prenovil. Zato je njegovo rojstvo najvažnejši dogodek svetovne zgodovine. Znani moderni kulturni pisatelj Chamberlain pravi v svojem delu »Osnove 19. stoletja«: »Rojstvo Kristusovo je najvažnejši datum svetovne zgodovine. Če se ne bo kmalu zvršil prerod iz pogleda na Križanega na Golgoti, bo sledil propad znanosti in človeštva.« Betlehemsko Dete je prenovilo stari svet, in tudi za sodobno človeštvo ni druge obnovitve in rešitve.

Kako je Zveličar prenovil stari poganski svet, spričuje bežen pogled v njegovo zgodovino. Če pogledamo v staro zgodovino, opazimo mogočne narode: Egipčane, Asirce, Babilonce, Perzijce, Makedonce, Rimljane. Komaj pa so ti narodi zgradili svojo narodno državo in kulturo, že se je začelo njihovo propadanje. Če pogledamo v novi svet, opazimo kraljestvo, ki sega od konca do kraja sveta. Ni zgrajeno nad mrtvimi trupli ljudi, ki so bili ubiti od zmagovalca, ne drži ga skupaj kri narodov, in vendar obstoja že 1900 let. Njegov obstoj je neomajen, njegova edinstvo najtesnejša, njegova moč največja. Ustanovitelj tega svetovnega kraljestva — sv. cerkve — je betlehemsko Dete, Zveličar sveta.

Poglejmo v stari svet! Vstajajo modrijani ter zbirajo okoli sebe učence. Imenujejo se ti učenci po svojih učiteljih: Pitagori, Sokratu, Platonu, Aristotelu in drugih. Še preden pa zatisnejo ti učitelji svoje oči, se razdrobijo učenci v razne skupine, ki si nasprotujejo med seboj: kar eden proglašča za resnico, to drugi pobija kot zmoto in laž. Poglejmo v novi svet! Zbira se občina za občino po širnem svetu. Ne zbira jih svetna oblast, ki jim je protivna. In vendar so člani teh občin po vsem svetu zedinjeni med seboj v najtesnejšem edinstvu duha in vere. Vsi — Rimljani, Grki, Afričani, Azijati, Evropejci, Američani — vsi se pokorijo eni glavi, vse prešinja ena misel, vse vodi ena volja. In ta misel in ta vodja je kot človek v Betlehemu porojen Sin božji, Zveličar sveta.

Poglejmo v stari svet! Vidimo večino ljudi v strahovitih verigah suženjstva, njih obupno stokanje se dviga do neba. Slišimo ječanje otrok, ki jih morijo ali zametujejo lastni obupani starši. Na stotisoče in milijone ljudi leži na tleh kot bitja, manj vredna ko živali, nad njimi pa se dviga rimski cesar, ki zahteva za sebe božansko čast. Obrnimo od te žalostne slike svoj pogled v novi svet! Blagovest čujemo, da je vsak človek otrok božji, da je vsak, bodisi cesar bodisi delavec in suženj, poklican v nebeško kraljestvo, da vsakogar čaka onstran groba isti nepristranski Sodnik, da smo vsi ljudje bratje med seboj, ki se moramo medsebojno ljubiti, kakor moramo Boga ljubiti kot skupnega očeta. In vidimo, kako padajo suženjske sponje, kako zmaguje čast človeka kot svobodne osebnosti, kako se dviga dostojanstvo in spoštovanje žene, kaké se spreminjajo in izpopolnjujejo običaji in navade, način mišljenja in življenja po vsem svetu. In kdo je to povzročil? Svobodnomiselni francoski pisatelj Voltaire je rekel: »Največji filozof (modroslovec) starega časa ni mogel spremeniti mišljenja in življenja sosedov, ki so stanovali v isti ulici.« In vendar se je spreobrnilo mišljenje in življenje celega sveta. Ta preobrat se je začel, ko je angel oznanil na betlehemske poljanah pastirjem, najnižjim v ljudstvu, da je rojen Zveličar, ki je Kristus Gospod.

Poglejmo v stari svet! Bili so modrijani, ki so ob njihovih nogah sedeli pouka-željni in poslušni učenci. Ko so ti učitelji umrli, je v srcih učencev umrla vsa ljubezen do njih. Bili so velikani med narodi, branitelji ljudstva in domovine. Ko jih je pokosila smrt, je pod njeno koso padla tudi ljubezen in čast, ki jim je bila prej skazovana. Obrnimo pogled v novi svet! Pred našimi očmi se dviga veličastni lik Njega, ki je Kralj src. Na stotisoče mladeničev in mladenk se je Njemu darovalo celotno in popolno. Na tisoče jih je prelilo kri za Njega. Milijoni mu služijo z ljubečim srcem. Iz te ljubezni klije občudovanja vredno krepostno življenje, kakor si ga ni mogel misliti noben modrijan starega sveta. Iz te ljubezni izvira najčistejša in najpožrtvovalnejša ljubezen do bližnjega. Ljubezen se ne da komandirati. Kdo je to čudovito ljubezen vnel v srcih milijonov? Božje Dete betlehemske. V svoji neskončni ljubezni nas Zveličar dela deležne Betlehema ne samo enkrat, marveč trajno. Betlehem pomeni v našem jeziku hišo kruha. Takšna hiša kruha, in sicer nebeškega kruha, so naše cerkve. Kakor je prišel Sin božji v Betlehemu na svet kot človek, tako se njegovo rojstvo na čudežen način ponavlja na oltarjih pri daritvi sv. maše. Tabernakelj, kjer se shranjuje zakrament presv. Rešnjega telesa, je naš stalni Betlehem. Pri-
dite, kakor so prišli betlehemske pastirji, da molimo Boga-človeka!

